

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Chihai Ion și avocatul Marinescu Dumitru în numele acestuia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

***Chihai Ion Valentin**, născut la 11 decembrie 1978, originar și domiciliat în sat. Cociulia, r-nul Cantemir.*

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. 26.09.2014 – 30.06.2015 (prima instanță);

2. 09.11.2015 – 02.12.2015 (instanța de apel);

3. 01.02.2016 – 02.03.2016 (instanța de recurs);

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 iunie 2015, **Chihai Ion Valentin** a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Chihai Ion Valentin, în noaptea de 26 martie 2014 spre 27 martie 2014, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane nestabilite de către organul de urmărire penală și în privința cărora procedura a fost disjunctă, aflîndu-se pe teritoriul brigăzii de tractoare din localitatea Colonița, mun. Chișinău și avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat și pe ascuns au sustras un plug din metal în valoare de 9500 lei, cauzînd astfel părții vătămate Lungu Anatolie o daună în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpat și avocat în numele său, care au solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, deoarece inculpatul nu a fost citat legal în instanța de fond. La fel, apelanții au solicitat repunerea în termen a apelului.

În motivarea cerințelor sale inculpatul a indicat că nu cunoștea despre faptul că bunul sustras nu le aparține persoanelor cărora le-a ajutat să-l ducă, iar despre ședințele de judecată din instanța de fond nu a fost informat niciodată.

Avocatul în numele său la fel a indicat că instanța de fond neîntemeiat a examinat cauzat în lipsa inculpatului, deoarece acesta nu a fost citat legal, iar măsura preventivă aplicată inculpatului la faza urmăririi penale a expirat pînă la trimiterea cauzei pentru judecare în instanța de fond, astfel ultimului nefiindu-i posibilă imputarea încălcării măsurii preventive stabilite anterior, iar în consecință fiind neîntemeiat apreciat și faptul că acesta se eschiva de la judecarea cauzei.

Avocatul a mai indicat și faptul că declararea apelului peste termen a fost condiționată de faptul că inculpatul a primit copia sentinței abia la 30.09.2015, iar apărătorul a fost desemnat abia la 23.11.2015 și a făcut cunoștință cu materialele dosarului la 25.11.2015.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, care a fost pronunțată integral la 29 decembrie 2015, apelurile declarate au fost respinse ca fiind depuse peste termen, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că la data de 30 iunie 2015 Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău a adoptat sentința în privința inculpatului. Potrivit materialelor cauzei penale s-a reținut că, instanța de fond a examinat cauza penală în absența inculpatului, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 10.02.2015 s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului, iar potrivit procesului-verbal de reținere din 15.09.2015 se atestă că acesta a fost reținut la 31.08.2015. Ulterior, prin dovada de primire a sentinței s-a constatat că inculpatul a primit-o la 30.09.2015.

Instanța de apel a mai constatat, că cererea de apel a fost depusă de către inculpat la data de 29 octombrie 2015.

Astfel, cu referire la prevederile art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală potrivit căroră, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel, instanța de apel a indicat că, inculpatul a omis termenul de declarare a apelului, astfel încât, apelul a fost declarat peste termenul legal de 15 zile, fiind indicat în acest sens că inculpatul a primit copia sentinței la data de 30 septembrie 2015, iar cererea de apel a fost depusă peste termenul legal de 15 zile de la data la care a primit copia sentinței contestate.

În ceea ce privește apelul declarat de avocat în numele inculpatului, instanța de apel a notat că, potrivit art. 402 alin. (5) Cod de procedură penală, dacă inculpatul declară apel în termen și își înlocuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copiei apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

În acest context, instanța de apel a constatat tardivitatea depunerii cererii de apel de către avocat în numele inculpatului, dat fiind faptul că apelul depus la data de 30 noiembrie 2015 nu a fost declarat în termenul de 15 zile de la data la care inculpatul a primit copia sentinței, astfel încât și apelul declarat de inculpat era depus peste termen. Pe cale de consecință, instanța de apel a apreciat că și apelul declarat de avocat în numele inculpatului era depus peste termen.

Deși legislația procesual-penală prevede posibilitatea repunerii în termenul de declarare a apelului, și anume, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale, instanța de apel a reținut că inculpatul și avocatul nu au indicat careva motive întemeiate care să justifice omiterea termenului legal de depunere a apelului.

Totodată din motiv că apelurile declarate de inculpat și de avocat erau depuse peste termen, instanța de apel nu s-a expus asupra fondului apelurilor, lăsând fără apreciere argumentele invocate de către apelanți.

6. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recursuri ordinare de către inculpat și avocatul său, care au fost depuse la 28 ianuarie 2016 (prin poștă) și respectiv 14 ianuarie 2016 și care solicită casarea acestora cu dispunerea trimiterii la judecare a cauzei.

În motivarea cerințelor sale recurenții invocă că inculpatul nu cunoștea despre faptul că bunul sustras nu le aparține persoanelor cărora le-a ajutat să-l ducă, iar despre ședințele de judecată din instanța de fond nu a fost informat niciodată.

Avocatul în numele său la fel a indicat că instanța de fond neîntemeiat a examinat cauzat în lipsa inculpatului, deoarece acesta nu a fost citat legal, iar măsura preventivă aplicată la faza urmăririi penale inculpatului a expirat pînă la trimiterea cauzei pentru judecare în instanța de fond, astfel ultimului nefiindu-i posibilă imputarea încălcării măsurii preventive stabilite anterior, iar în consecință fiind neîntemeiat apreciat și faptul că acesta se eschiva de la judecarea cauzei.

Avocatul a mai indicat că declararea apelului peste termen a fost condiționată de faptul că inculpatul a primit copia sentinței abia la 30.09.2015, iar apărătorul a fost desemnat abia la 23.11.2015 și a făcut cunoștință cu materialele dosarului la 25.11.2015.

Depunerea tardivă a apelului de către inculpat a fost condiționată de necunoașterea legii.

6.1. Pe cauză este depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat de către avocat, deoarece ultimul solicită rejudecarea cauzei considerînd că au fost comise încălcări de procedură, prin care inculpatul nu a fost legal citat în ședința de judecată, pe cînd din materialele cauzei rezultă că acțiunile efectuate au fost legale și nu a fost admisă încălcarea cărorva prevederi ale legii procesual penale, ce ar fi condiționat comiterea unor erori grave de drept.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal reține corectitudinea soluției instanței de apel cu privire la respingerea apelurilor inculpatului și ale avocatului în numele său, ca

fiind depuse peste termen. Aceasta pentru că din materialele cauzei rezultă că inculpatul a primit copia sentinței motivate la 30.09.2015 (f.d. 149), iar în așa caz el avea dreptul de a o contesta în termen de 15 zile, adică pînă la data de 16.10.2015. Totuși, apelul a fost depus cu omiterea termenului de atac, la 27.10.2015 (f.d. 155), fără a fi invocate motive de omitere a termenului de declarare a apelului, acesta fiind depus și cu omiterea termenului prevăzut în art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală.

La fel, corect a fost apreciat ca fiind depus peste termen și apelul avocatului în numele inculpatului, dat fiind faptul că apelul depus de avocat la data de 30 noiembrie 2015 (f.d. 168) nu a fost declarat în termenul de 15 zile de la data la care inculpatul a primit copia sentinței, după cum prevede norma de la art. 402 alin. (5) Cod de procedură penală.

Cu referire la aceste argumente, Colegiul penal atrage atenția la faptul că un apel declarat peste termen nu poate fi considerat un apel nedeclarat, astfel încît părții, care nu a utilizat apelul în termenul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, nu i se poate îngădi dreptul de a declara recurs împotriva deciziei instanței de apel cu privire la soluția de respingere a apelului ca fiind declarat peste termen. În cazul dat, instanța de recurs este obligată să verifice dacă instanța de apel a constatat că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate, în caz contrar recursul poate fi apreciat ca fiind vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce s-a stabilit că întîrzierea depunerii apelurilor nu a fost determinată de motive întemeiate, recursurile declarate urmează a fi apreciate ca fiind vădit neîntemeiate, hotărîrea contestată nefiind afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Chihai Ion și avocatul Marinescu Dumitru în numele acestuia împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Chihai Ion Valentin*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 martie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru